

Den Europæiske Unions Tidende

C 271

48. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

29. oktober 2005

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2005/C 271/01	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 8. september 2005 i sag C-416/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — direktiv 75/442/EØF og 91/156/EØF — begrebet affald — direktiv 85/337/EØF og 97/11/EF — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — direktiv 80/68/EØF — beskyttelse af grundvandet mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer — direktiv 91/271/EØF — rensning af byspildevand — direktiv 91/676/EØF — beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget — forurening forårsaget af en svineavlbedrift)	1
2005/C 271/02	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. september 2005 i sag C-37/03 P, BioID AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (Appel — EF-varemærker — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — ord- og figurmærke — »BioID« — absolut registreringshindring — varemærke uden fornødent særpræg)	1
2005/C 271/03	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 8. september 2005 i sag C-121/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — direktiv 75/442/EØF og 91/156/EØF — begrebet affald — direktiv 85/337/EØF og 97/11/EF — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — direktiv 80/68/EØF — beskyttelse af grundvandet mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer — direktiv 80/778/EØF — kvaliteten af drikkevand)	2
2005/C 271/04	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. maj 2005 i sag C-132/03, Ministero della Salute mod Coordinamento delle associazioni per la difesa dell'ambiente e dei diritti degli utenti e dei consumatori (Codacons), Federconsumatori (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato) (Forordning (EF) nr. 1139/98 — artikel 2, stk. 2, litra b) — supplerende mærkningskrav for levnedsmidler — obligatorisk angivelse vedrørende indholdet af materiale fra visse genetisk modificerede organismer (GMO) — genetisk modificerede sojabønner og majs — undtagelse fra kravet i tilfælde af et utilsigtet indhold heraf, som ikke overstiger et bestemt toleranceniveau — levnedsmidler bestemt til særlig ernæring — spædbørn og småbørn — undtagelsens anvendelighed — forsigtighedsprincippet)	2



<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 271/05	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. september 2005 i sag C-199/03, Irland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Annulationssøgsmål — Den Europæiske Socialfond — nedsættelse af finansiel fællesskabsstøtte — åbenbart urigtigt skøn — forholdsmæssighed — retssikkerhed — berettiget forventning)	3
2005/C 271/06	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. september 2005 i de forenede sager C-281/03 og C-282/03, Cindu Chemicals BV m.fl. mod College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven) (Direktiv 76/769/EØF — farlige stoffer — medlemsstaternes mulighed for at fastsætte yderligere vilkår for markedsføring og anvendelse af et biocidholdigt produkt, hvis aktive stof gennem direktivet er genstand for begrænsninger — træbeskyttelsesmidler indeholdende stenkulstjæredestillat (karbolinæum og creosotolie) — træbeskyttelsesmidler indeholdende kobber, chrom og arsen)	3
2005/C 271/07	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. september 2005 i sag C-372/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — direktiv 91/439/EØF — kørekort — alderskrav for ret til at føre visse køretøjer — mulighed for at føre køretøjer af en anden kategori end den, hvortil der er udstedt kørekort — obligatorisk registrering og ombytning af kørekort)	4
2005/C 271/08	Domstolens dom (Store Afdeling) af 5. juli 2005 i sag C-376/03, D. mod Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te 's-Hertogenbosch) (Skattelovgivning — formueskat — ret til bundfradrag — forskellig behandling af hjemmehørende og ikke-hjemmehørende personer — overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning)	4
2005/C 271/09	Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. september 2005 i sag C-495/03, Intermodal Transports BV mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden) (Fælles toldtarif — tarifpositioner — tarifiering i den kombinerede nomenklatur — pos. 8709 — traktor »Magnum ET120 Terminal Tractor« — artikel 234 EF — forpligtelse for en national ret til at forelægge et præjudicielt spørgsmål — betingelser — bindende tarifieringsoplysning, som toldmyndighederne i en anden medlemsstat har meddelt en tredjemand om en lignende vare)	5
2005/C 271/10	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. september 2005 i sag C-500/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik (Traktatbrud — direktiv 98/34/EF — tekniske normer og regler — national lovgivning vedrørende lystfartøjer)	6
2005/C 271/11	Domstolens dom (Første Afdeling) af 8. september 2005 i de forenede sager C-544/03 og C-545/03, Mobistar SA mod Commune de Fléron og Belgacom Mobile SA mod Commune de Schaerbeek (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État) (EF-traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF) — teletjenester — direktiv 90/388/EØF — artikel 3c — ophævelse af alle restriktioner — kommunale afgifter på pyloner, master og antenner til udsendelse af GSM-signaler)	6
2005/C 271/12	Domstolens dom (Første Afdeling) af 8. september 2005 i sag C-40/04, straffesag mod Syuichi Yonemoto (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein oikeus) (Tilnærmelse af lovgivningerne — maskiner — direktiv 98/37/EF — forenelighed af national lovgivning, der forpligter en importør til at verificere sikkerheden af en maskine, der ledsages af en EF-overensstemmelseserklæring)	7

2005/C 271/13	Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. september 2005 i sag C-58/04 (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof): Antje Köhler mod Finanzamt Düsseldorf-Nord (Sjette momsdirektiv — stedet for afgiftspligtige transaktioner — levering af goder på et krydstogtskib — transport inden for Fællesskabet — udelukket at opkræve afgift i tilfælde af ophold uden for Fællesskabet — udelukkelsens rækkevidde)	7
2005/C 271/14	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 8. september 2005 i sag C-129/04, Espace Trianon SA, Société wallonne de location-financement SA (Sofibail) mod Office communautaire et régional de la formation professionnelle et de l'emploi (FOREM) (Offentlige kontrakter — direktiv 89/665/EØF — klageprocedurer i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter — personer, som skal have adgang til klageprocedurerne — konsortium, der afgiver bud — forbud mod, at et af medlemmerne af et konsortium klager individuelt — begrebet »interesse i at opnå en offentlig indkøbs-, bygge- eller anlægskontrakt«)	8
2005/C 271/15	Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 8. september 2005 i sag C-278/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — direktiv 2001/88/EF og 2001/93/EF — veterinærpoliti — beskyttelse af svin — manglende gennemførelse)	8
2005/C 271/16	Domstolens dom (Første Afdeling) af 8. september 2005 i sag C-288/04, AB mod Finanzamt für den 6., 7. und 15. Bezirk (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Unabhängiger Finanzsenat) (Protokol vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter — tjenstemandsvedtægten — ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte — lokalt ansat ved Kommissionens repræsentation i Østrig — beskatningsordning)	9
2005/C 271/17	Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 8. september 2005 i sag C-427/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — direktiv 2001/16/EF — det transeuropæiske jernbanenet — interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog — manglende gennemførelse)	9
2005/C 271/18	Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 8. september 2005 i sag C-448/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg (Traktatbrud — direktiv 2001/40/EF — gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandsstatsborgere — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	10
2005/C 271/19	Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 8. september 2005 i sag C-462/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — direktiv 2001/40/EF — gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandsstatsborgere — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	10
2005/C 271/20	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 14. juli 2005 i sag C-31/05, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (Traktatbrud — direktiv 2002/19/EF, 2002/20/EF og 2002/21/EF — kommunikationsnet og -tjenester — elektronisk kommunikation — fælles rammebestemmelser — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	11
2005/C 271/21	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 8. september 2005 i sag C-57/05, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (Traktatbrud — direktiv 2002/46/EF — indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	11

2005/C 271/22	Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 21. juni 2005 i de forenede sager C-483/00, C-485/00 — C-488/00, C-492/00 — C-494/00, C-496/00, C-500/00 og C-21/01, Azienda Agricola Nardoni di Benedetto Nardoni mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) og Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning (sag C-483/00), og Azienda Agricola Antonio Tonon mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), med deltagelse af Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning (sag C-485/00), og Azienda Agricola Beniamino Brutti m.fl. mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), med deltagelse af Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning m.fl. (sag C-486/00), og Cooperativa Nuova Latte Srl mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) og Ministeriet for Landbrug, Fødevarer og Skovbrug (sag C-487/00), og Azienda Agricola Fermo e Gabriele Borini ss mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) og Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning (sag C-488/00), og Giuseppe De Marchi m.fl. mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) og Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning (sag C-492/00), og Ferdinando Pavane m.fl. mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) og Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning (sag C-493/00), og Associazione dei Produttori di Latte delle Terre del Granducato m.fl. mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministeriet for Landbrug, Fødevarer og Skovbrug og Regione Toscana (sag C-494/00), og Associazione Agricola Produttori Castellani Soc. coop. arl m.fl. mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) og Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning (sag C-496/00), og Azienda Agricola Pietro Baita m.fl. mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) og Ministeriet for Landbrug, Fødevarer og Skovbrug (sag C-500/00), og Giorgio Accarini m.fl. mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) og Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning (sag C-21/01) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale amministrativo regionale del Lazio) (Landbrug — fælles markedsordning — mælk og mejeriprodukter — tillægsafgift på mælk — forordning (EØF) nr. 3950/92 og nr. 536/93 — referencemængder — efterfølgende berigtigelse)	12
2005/C 271/23	Sag C-284/05: Sag anlagt den 15. juli 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland	13
2005/C 271/24	Sag C-289/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 15. juli 2005 af Rovaniemen hallinto-oikeus i sagen Länsstyrelsen i Norrbottens län mod Lapin liitto	13
2005/C 271/25	Sag C-298/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 5. juli 2005 af Finanzgericht Münster i sagen Columbus Container Services B.V.B.A. & Co. mod Finanzamt Bielefeld-Innenstadt	14
2005/C 271/26	Sag C-303/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 13. juli 2005 af Arbitragehof (Belgien) i sagen V.z.v. Advocaten voor de Wereld mod Ministerraad	14
2005/C 271/27	Sag C-320/05 P: Appel iværksat den 22. august 2005 af Fred Olsen, SA til prøvelse af dom afsagt den 15. juni 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Udvidede Afdeling) i sag T-17/02, Fred Olsen, SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Kongeriget Spanien	14
2005/C 271/28	Sag C-323/05: Sag anlagt den 24. august 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige	15
2005/C 271/29	Sag C-326/05 P: Appel iværksat den 26. august 2005 af Industrias Químicas del Vallés S.A. til prøvelse af dom afsagt den 28. juni 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-158/03, Industrias Químicas del Vallés S.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	15



<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 271/30	Sag C-329/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. juni 2005 af Bundesfinanzhof i sagen Finanzamt Dinslaken mod Gerold Meindl. Adciteret Christine Meindl-Berger	16
2005/C 271/31	Sag C-330/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 22. august 2005 af Hovrätten för Övre Norrland i sagen P. Granberg mod Anklagemyndigheden i Haparanda	17
2005/C 271/32	Sag C-331/05 P: Appel iværksat den 6. september 2005 af Internationaler Hilfsfonds e.V. til prøvelse af kendelse afsagt den 11. juli 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-294/04 Internationaler Hilfsfonds e.V. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	17
2005/C 271/33	Slettelse af sag C-360/01	18
2005/C 271/34	Slettelse af sag C-108/04	18
2005/C 271/35	Slettelse af sag C-425/04	18
2005/C 271/36	Slettelse af sag C-458/04	18
	RETEN I FØRSTE INSTANS	
2005/C 271/37	Meddelelse	19
2005/C 271/38	Sag T-300/05: Sag anlagt den 21. juli 2005 — Republikken Cypern/Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	19
2005/C 271/39	Sag T-301/05: Sag anlagt den 2. august 2005 — Philippe Guigard/Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	19
2005/C 271/40	Sag T-305/05: Sag anlagt den 1. august 2005 — Balabanis og Le Dour/Kommissionen	20
2005/C 271/41	Sag T-306/05: Sag anlagt den 10. august 2005 — Scippacercola og Terezakis mod Kommissionen	20
2005/C 271/42	Sag T-310/05: Sag anlagt den 12. august 2005 — ASTEC Global Consultancy mod Kommissionen	21
2005/C 271/43	Sag T-311/05: Sag anlagt den 9. august 2005 — Rounis/Kommissionen	22
2005/C 271/44	Sag T-312/05: Sag anlagt den 9. august 2005 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod E. Alexiadou	22
2005/C 271/45	Sag T-316/05: Sag anlagt den 12. august 2005 — Republikken Cypern/Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	23
2005/C 271/46	Sag T-317/05: Sag anlagt den 16. august 2005 — Kustom Musical Amplification Inc./KHIM	23
2005/C 271/47	Sag T-321/05: Sag anlagt den 25. august 2005 — AstraZeneca AB (Södertälje, Sverige) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	24
2005/C 271/48	Sag T-324/05: Sag anlagt den 25. august 2005 — Eesti Vabariik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	24
2005/C 271/49	Sag T-341/05: Sag anlagt den 8. september 2005 — Kongeriget Spanien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	25



<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
	RETTEEN FOR EU-PERSONALESAGER	
2005/C 271/50	Edsaflæggelse — nye dommere ved Retten for EU-personalesager	27
2005/C 271/51	Valg af præsidenten for Retten for EU-personalesager	27
<hr/>		
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Oplysninger</i>	
2005/C 271/52	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 257 af 15.10.2005	28



I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 8. september 2005

i sag C-416/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 75/442/EØF og 91/156/EØF — begrebet affald — direktiv 85/337/EØF og 97/11/EF — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — direktiv 80/68/EØF — beskyttelse af grundvandet mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer — direktiv 91/271/EØF — rensning af byspildevand — direktiv 91/676/EØF — beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget — forurening forårsaget af en svineavlsbedrift)

(2005/C 271/01)

(Processprog: spansk)

I sag C-416/02, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 19. november 2002, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: G. Valero Jordana), støttet af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtigede: først ved K. Manji og derpå ved C. White, bistået af D. Wyatt, QC) mod Kongeriget Spanien (befuldmægtiget: N. Díaz Abad), har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne J.-P. Puissochet (refererende dommer), S. von Bahr, U. Løhmus og A. Ó Caoimh; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.M. Ferreira, den 8. september 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser ifølge nedennævnte direktiver, da det ikke har sørget for, at byspildevandet i Vera kommune behandles i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand og således renses mere vidtgående end beskrevet i direktivets artikel 4, og da det i strid med artikel 3, stk. 1, artikel 2 og 4 i Rådets direktiv 91/676 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater har undladt at udpege Rambla de Mojácar som sårbar zone.

- 2) I øvrigt frifindes Kongeriget Spanien.

- 3) Kongeriget Spanien betaler to tredjedele af sagens samlede omkostninger. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler den resterende tredjedel.

- 4) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 31 af 8.2.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 15. september 2005

i sag C-37/03 P, BioID AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — ord- og figurmærke — »BioID« — absolut registreringshindring — varemærke uden fornødent særpræg)

(2005/C 271/02)

(Processprog: tysk)

I sag C-37/03 P, angående appel i henhold til artikel 56 i Domstolens statut, iværksat den 3. februar 2003, BioID AG, Berlin (Tyskland), under konkurs, (ved Rechtsanwalt A. Nordemann), den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), (befuldmægtigede: A. von Mühlendahl og G. Schneider), har

Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne J.-P. Puissochet, S. von Bahr, J. Malenovský samt A. Ó Caoimh (refererende dommer); generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Ferreira, den 15. september 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Dommen, der er afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 2. december 2002, BioID mod KHIM (sag T-91/01, Sml. II, s. 5159), ophæves.
- 2) Søgsmålet vedrørende afgørelsen, der blev truffet af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) den 20. februar 2001, forkastes.
- 3) Appellanten betaler sagens omkostninger i begge instanser.

(¹) EUT C 70 af 22.3.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 8. september 2005

i sag C-121/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (¹)

(Traktatbrud — direktiv 75/442/EØF og 91/156/EØF — begrebet affald — direktiv 85/337/EØF og 97/11/EF — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — direktiv 80/68/EØF — beskyttelse af grundvandet mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer — direktiv 80/778/EØF — kvaliteten af drikkevand)

(2005/C 271/03)

(Processprog: spansk)

I sag C-121/03, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 19. marts 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: G. Valero Jordana) mod Kongeriget Spanien (befuldmægtiget: N. Díaz Abad), har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne J.-P. Puissochet (refererende dommer), S. von Bahr, U. Löhmus og A. Ó Caoimh; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.M. Ferreira, den 8. september 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser ifølge nedennævnte direktiver, da det i strid med artikel 2 og artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, ikke inden opførelsen eller ombygningen af svineavlbedrifterne i Baix Ter-området har foretaget en vurdering af deres indvirkning på miljøet, og da det i strid med artikel 7, stk. 6, i Rådets direktiv 80/778/EØF af 15. juli 1980 om kvaliteten af drikkevand i flere offentlige vandforsyningsanlæg i Baix Ter-området har overskredet den tilladte maksimale koncentration af nitrat, som er fastsat i punkt 20, afsnit C, i direktivets bilag I.
- 2) I øvrigt frifindes Kongeriget Spanien.
- 3) Kongeriget Spanien betaler to tredjedele af sagens samlede omkostninger. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler den resterende tredjedel.

(¹) EUT C 135 af 7.6.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 26. maj 2005

i sag C-132/03, Ministero della Salute mod Coordinamento delle associazioni per la difesa dell'ambiente e dei diritti degli utenti e dei consumatori (Codacons), Federconsumatori (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato) (¹)

(Forordning (EF) nr. 1139/98 — artikel 2, stk. 2, litra b) — supplerende mærkningskrav for levnedsmidler — obligatorisk angivelse vedrørende indholdet af materiale fra visse genetisk modificerede organismer (GMO) — genetisk modificerede sojabønner og majs — undtagelse fra kravet i tilfælde af et utilsigtet indhold heraf, som ikke overstiger et bestemt toleranceniveau — levnedsmidler bestemt til særlig ernæring — spædbørn og småbørn — undtagelsens anvendelighed — forsigtighedsprincippet)

(2005/C 271/04)

(Processprog: italiensk)

I sag C-132/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Consiglio di Stato (Italien) ved afgørelse af 28. januar 2003, indgæet til Domstolen den 25. marts 2003, i sagen Ministero della Salute

mod Coordinamento delle associazioni per la difesa dell'ambiente e dei diritti degli utenti e dei consumatori (Codacons), Federconsumatori, procesdeltagere: Lega delle Cooperative, Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari (AIIPA), Adusbef, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans (refererende dommer), og dommerne C. Gulmann og R. Schintgen; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær Múgica Arzamend, den 26. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 2, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 1139/98 af 26. maj 1998 om obligatorisk anførelse af andre end de i direktiv 79/112/EØF foreskrevne oplysninger på mærkningen af visse levnedsmidler, der er fremstillet på grundlag af genetisk modificerede organismer, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 49/2000 af 10. januar 2000, skal fortolkes således, at den heri indeholdte undtagelse fra kravet i samme forordnings artikel 2, stk. 1 og 3, om, at det angives på levnedsmidlers etikette, at de indeholder materiale fra visse GMO, såfremt indholdet heraf skyldes en utilsigtet kontaminering og ikke overskrider en de minimis-grænse på 1 %, også finder anvendelse på levnedsmidler bestemt til særlig ernæring for spædbørn og småbørn.

(¹) EUT C 135 af 7.6.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 15. september 2005

i sag C-199/03, Irland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Annullationssøgsmål — Den Europæiske Socialfond — nedsættelse af finansiel fællesskabsstøtte — åbenbart urigtigt skøn — forholdsmæssighed — retssikkerhed — berettiget forventning)

(2005/C 271/05)

(Processprog: engelsk)

I sag C-199/03, angående et annullationssøgsmål i henhold til artikel 230 EF, anlagt den 13. maj 2003, Irland (befuldmægtigede: D. O'Hagan, bistået af M. Gallagher, SC, og P. McGarry, BL) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: L. Flynn), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne R. Silva de Lapuerta (refererende dommer), R. Schintgen, G. Arestis og J. Klučka; generaladvokat: A. Tizzano;

justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 15. september 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Irland betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 200 af 23.8.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 15. september 2005

i de forenede sager C-281/03 og C-282/03, Cindu Chemicals BV m.fl. mod College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven) (¹)

(Direktiv 76/769/EØF — farlige stoffer — medlemsstaternes mulighed for at fastsætte yderligere vilkår for markedsføring og anvendelse af et biocidholdigt produkt, hvis aktive stof gennem direktivet er genstand for begrænsninger — træbeskyttelsesmidler indeholdende stenkulstjæredestillat (karbonlinæum og creosotolie) — træbeskyttelsesmidler indeholdende kobber, chrom og arsen)

(2005/C 271/06)

(Processprog: nederlandsk)

I de forenede sager C-281/03 og C-282/03, angående anmodninger om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederlandene), ved afgørelser af 26. juni 2003, indgået til Domstolen den 30. juni 2003 i sagerne Cindu Chemicals BV (sag C-281/03), Rütgers VFT AG, Touwen & Co. BV, Pearl Paint Holland BV, Elf Atochem Nederland BV, Zijlstra & Co. Verf BV, Chemische Producten Struyk & Co. BV, Van Swaay Schijndel BV, Houtbereiding G. Rozendaal BV, Arch Timber Protection BV (sag C-282/03) mod College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen, procesdeltager: Stichting Behoud Leefmilieu en Natuur Maas en Waal, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne R. Silva de Lapuerta, J. Makarczyk, P. Kūris og G. Arestis (refererende dommer); generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 15. september 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Rådets direktiv 76/769/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater, som ændret ved Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/60/EF af 20. december 1994, skal fortolkes således, at det ikke tillader en medlemsstat at fastsætte andre vilkår end dem, direktivet fastsætter, for markedsføring og anvendelse af et biocidholdigt produkt, hvis aktive stof er opført i bilag I til direktivet, medmindre anvendelsen af andre fællesskabsbestemmelser på området fastsætter specifikke vilkår for dette produkt.

(¹) EUT C 251 af 18.10.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 15. september 2005

i sag C-372/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (¹)

(Traktatbrud — direktiv 91/439/EØF — kørekort — alderskrav for ret til at føre visse køretøjer — mulighed for at føre køretøjer af en anden kategori end den, hvortil der er udstedt kørekort — obligatorisk registrering og ombytning af kørekort)

(2005/C 271/07)

(Processprog: tysk)

I sag C-372/03, angående et traktatbrudssøgsmaal i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 2. september 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. Braun og W. Wils) mod Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtiget: M. Lumma), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann, R. Schintgen (refererende dommer), G. Arestis og J. Klučka; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 15. september 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1, stk. 2, artikel 3, artikel 5, stk. 2, litra b), artikel 6, stk. 1, litra b), tredje led, og artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 91/439/EØF af 29. juli 1991 om kørekort, som ændret ved Rådets direktiv 96/47/EF af 23. juli 1996, idet den har

vedtaget og opretholdt § 6, stk. 3, nr. 6, og § 6, stk. 4, § 10, stk. 2, første punktum, § 29, stk. 1 og 3, samt § 47, stk. 2, i den tyske bekendtgørelse om personers adgang til færdsel på vejene (Verordnung über die Zulassung von Personen zum Strassenverkehr) af 18. august 1998.

2) I øvrigt frifindes Forbundsrepublikken Tyskland.

3) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 275 af 15.11.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Store Afdeling)

af 5. juli 2005

i sag C-376/03, D. mod Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te 's-Hertogenbosch) (¹)

(Skattelovgivning — formueskat — ret til bundfradrag — forskellig behandling af hjemmehørende og ikke-hjemmehørende personer — overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning)

(2005/C 271/08)

(Processprog: nederlandsk)

I sag C-376/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Nederlandene) ved afgørelse af 24. juli 2003, indgået til Domstolen den 8. september 2003, i sagen D. mod Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen, har Domstolen (Store Afdeling), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas og A. Borg Barthet, samt dommerne J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, s. von Bahr (refererende dommer) M. Ilešič, J. Malenovský, J. Klučka og U. Lohmus; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 5. juli 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 56 EF og 58 EF er ikke til hinder for bestemmelser, hvor efter en medlemsstat ikke giver ikke-hjemmehørende skattepligtige, der har den væsentligste del af deres formue i bopælsmedlemsstaten, adgang til det bundfradrag, som indrømmes hjemmehørende skattepligtige.
- 2) Artikel 56 EF og 58 EF er ikke til hinder for, at en bestemmelse i en bilateral dobbeltbeskatningsoverenskomst, som den bestemmelse, der er genstand for hovedsagen, ikke — i en situation og under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen — udstrækkes til at omfatte en person, der er hjemmehørende i en medlemsstat, der ikke er part i nævnte overenskomst.

(¹) EUT C 289 af 29.11.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 15. september 2005

i sag C-495/03, Intermodal Transports BV mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden) (¹)

(Fælles toldtarif — tarifpositioner — tarifering i den kombinerede nomenklatur — pos. 8709 — traktor »Magnum ET120 Terminal Tractor« — artikel 234 EF — forpligtelse for en national ret til at forelægge et præjudicielt spørgsmål — betingelser — bindende tariferingsoplysning, som toldmyndighederne i en anden medlemsstat har meddelt en tredjemand om en lignende vare)

(2005/C 271/09)

(Processprog: nederlandsk)

I sag C-495/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene), ved afgørelse af 21. november 2003, indgået til Domstolen den 24. november 2003, i sagen Intermodal Transports BV mod Staatssecretaris van Financiën, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne K. Lenaerts, K. Schieman (refererende dommer), E. Juhász og M. Ilešič; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 15. september 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 234 EF skal fortolkes således, at når der under en tvist ved en national ret vedrørende tarifieringen af en bestemt vare fremlægges en bindende tariferingsoplysning vedrørende en lignende vare, som toldmyndighederne i en anden medlemsstat har meddelt en tredjemand, og den nationale ret finder, at den heri indeholdte tarifiering er urigtig, kan disse to sidstnævnte omstændigheder

— ikke medføre, at en national ret, hvis afgørelser ifølge nationale retsregler kan appelleres, forpligtes til at forelægge Domstolen fortolkningsspørgsmål

— ikke i sig selv automatisk medføre, at en national ret, hvis afgørelser ifølge nationale retsregler ikke kan appelleres, forpligtes til at forelægge Domstolen fortolkningsspørgsmål.

En national ret, hvis afgørelser ifølge nationale retsregler ikke kan appelleres, er dog, hvis der er rejst et fællesskabsretligt spørgsmål under sagen, forpligtet til at forelægge det for Domstolen, medmindre den fastslår, at det rejste spørgsmål ikke er relevant, eller at den pågældende fællesskabsbestemmelse allerede er blevet fortolket af Domstolen, eller fællesskabsrettens korrekte anvendelse fremgår med en sådan klarhed, at der ikke er plads for fortolkningstvivl; denne mulighed skal imidlertid vurderes i forhold dels til fællesskabsrettens særegenheder, dels de særlige vanskeligheder, fortolkningen heraf frembyder, samt risikoen for afvigende retspraksis inden for Fællesskabet. Den omstændighed, at der tidligere er meddelt en bindende tariferingsoplysning, bør anspore den nationale ret til at være særligt agtpågivende ved vurderingen af, hvorvidt der ikke er rimelig tvivl om den korrekte anvendelse af den kombinerede nomenklatur i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2261/98 af 26. oktober 1998, idet den navnlig skal tage hensyn til de tre førnævnte vurderingskriterier.

- 2) Pos. 8709 i den kombinerede nomenklatur skal fortolkes således, at den ikke omfatter et køretøj, som er udstyret med en dieselmotor med en ydeevne på 132 kW ved 2 500 omdrejninger pr. minut og fuldautomatisk transmission med fire fremadgående gear og et baggear, som er forsynet med en lukket kabine og en løfteskammel, hvormed lasten kan hæves 60 cm, som har en maksimal lastevne på 32 000 kg, en meget kort venderadius, og som er konstrueret til at flytte sættevogne på industriarealer og i industribygninger. Et sådant køretøj udgør hverken en motortruck, der benyttes til transport af gods, eller en traktor af de typer, der benyttes på banegårde, i den forstand, hvori disse udtryk anvendes i nævnte position.

(¹) EUT C 21 af 24.1.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 8. september 2005

i sag C-500/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 98/34/EF — tekniske normer og regler — national lovgivning vedrørende lystfartøjer)

(2005/C 271/10)

(Processprog: portugisisk)

I sag C-500/03, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 26. november 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: A. Caeiros) mod Den Portugisiske Republik (befuldmægtigede: L.I. Fernandes og M.J. Lois), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, og dommerne R. Schintgen og P. Kūris (refererende dommer); generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 8. september 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, som Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20. juli 1998, idet den har vedtaget Portaria nr. 783/98 (ministeriel bekendtgørelse) af 19. september 1998 uden på udkaststadiet at have meddelt den til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

2) Den Portugisiske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 21 af 24.1.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 8. september 2005

i de forenede sager C-544/03 og C-545/03, Mobistar SA mod Commune de Fléron og Belgacom Mobile SA mod Commune de Schaerbeek (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État) ⁽¹⁾

(EF-traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF) — teletjenester — direktiv 90/388/EØF — artikel 3c — ophævelse af alle restriktioner — kommunale afgifter på pyloner, master og antenner til udsendelse af GSM-signaler)

(2005/C 271/11)

(Processprog: fransk)

I de forenede sager C-544/03 og C-545/03, angående anmodninger om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Conseil d'État (Belgien), ved afgørelser af 8. december 2003, indgået til Domstolen den 23. december 2003, i sagerne Mobistar SA (sag C-544/03) mod Commune de Fléron, og Belgacom Mobile SA (sag C-545/03) mod Commune de Schaerbeek, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne K. Lenaerts, N. Colneric (refererende dommer), E. Juhász og M. Ilešič; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 8. september 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) EF-traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF) skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at der ved bestemmelser fra en national eller kommunal myndighed indføres en afgift, som påhviler mobil- og personkommunikationsinfrastrukturer, der benyttes i forbindelse med virksomhed, der er dækket af licenser og godkendelser, og som finder anvendelse uden forskel på indenlandske tjenesteydere og på tjenesteydere fra andre medlemsstater og påvirker leveringen af tjenesteydelser internt i en medlemsstat og leveringen af tjenesteydelser mellem medlemsstater på samme måde.

2) Afgiftsmæssige foranstaltninger, der finder anvendelse på mobilkommunikationsinfrastrukturer, er ikke omfattet af artikel 3c i Kommissionens direktiv 90/388/EØF af 28. juni 1990 om liberalisering af markedet for teletjenester, således som ændret ved Kommissionens direktiv 96/19/EF af 13. marts 1996 for så vidt angår gennemførelse af liberaliseringen af markederne for teletjenester, medmindre disse foranstaltninger, direkte eller indirekte, begunstiger de operatører, der har eller har haft særlige eller eksklusiver rettigheder, til skade for de nye operatører og mærkbart påvirker konkurrencevilkårene.

⁽¹⁾ EUT C 47 af 21.2.2004.

DOMSTOLENS DOM**(Første Afdeling)****af 8. september 2005**

i sag C-40/04, straffesag mod Syuichi Yonemoto (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein oikeus) ⁽¹⁾

(Tilnærmelse af lovgivningerne — maskiner — direktiv 98/37/EF — forenelighed af national lovgivning, der forpligter en importør til at verificere sikkerheden af en maskine, der ledsages af en EF-overensstemmelseserklæring)

(2005/C 271/12)

(Processprog: finsk)

I sag C-40/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Korkein oikeus (Finland), ved afgørelse af 30. januar 2004, indgået til Domstolen den 3. februar 2004, i straffesagen mod Syuichi Yonemoto, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, samt dommerne K. Lenaerts, J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer), E. Juhász og M. Ilesič; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: ekspeditionssekretær K. Sztranc, den 8. september 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/37/EF af 22. juni 1998 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om maskiner er til hinder for anvendelse af nationale bestemmelser, hvorefter en importør af en maskine, der er fremstillet i en anden medlemsstat og forsynet med CE-mærkning og ledsaget af en EF-overensstemmelseserklæring, er forpligtet til at kontrollere, at maskinen opfylder de væsentlige sikkerheds- og sundhedskrav, som er fastsat i direktivet.

2) Direktivet er ikke til hinder for anvendelse af nationale bestemmelser, der forpligter en importør af en maskine, der er fremstillet i en anden medlemsstat, til at:

— sikre sig, at maskinen, forud for levering til brugeren, er forsynet med CE-mærkning og ledsaget af en EF-overensstemmelseserklæring med en oversættelse til importlandets sprog eller et af importlandets sprog tillige med en brugsanvisning, der er oversat til importlandets sprog eller et af importlandets sprog

— forsyne de nationale myndigheder med al nødvendig information og samarbejde med disse, når maskinen er leveret til brugeren, såfremt det viser sig, at maskinen indebærer en risiko for sikkerhed og sundhed, under forudsætning af, at

importøren ikke forpligtes til selv at verificere maskinens overensstemmelse med de i direktivet fastsatte væsentlige sikkerheds- og sundhedskrav.

3) Artikel 10 EF og 249, stk. 3, EF skal fortolkes således, at en medlemsstat ikke i medfør heraf er afskåret fra at benytte strafferetlige sanktioner for på hensigtsmæssig måde at sikre, at forpligtelserne ifølge direktiv 98/37 opfyldes, såfremt de i denne forbindelse fastsatte strafferetlige sanktioner er de samme, som finder anvendelse i tilfælde af overtrædelser af samme art og grovhed i national ret, og under alle omstændigheder er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelserne og har en afskrækkende virkning.

⁽¹⁾ EUT C 85 af 3.4.2004.

DOMSTOLENS DOM**(Første Afdeling)****af 15. september 2005**

i sag C-58/04 (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof): Antje Köhler mod Finanzamt Düsseldorf-Nord ⁽¹⁾

(Sjette momsdirektiv — stedet for afgiftspligtige transaktioner — levering af goder på et krydstogtskib — transport inden for Fællesskabet — udelukket at opkræve afgift i tilfælde af ophold uden for Fællesskabet — udelukkelsens rækkevidde)

(2005/C 271/13)

(Processprog: tysk)

I sag C-58/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) ved afgørelse af 23. oktober 2003, indgået til Domstolen den 11. februar 2004, i sagen Antje Köhler mod Finanzamt Düsseldorf-Nord, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne N. Colneric, K. Schiemann (refererende dommer), E. Juhász og E. Levits; generaladvokat: M. Poiares Maduro; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Ferreira, den 15. september 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Et skibs stop i tredjelands havne, hvorunder de rejsende, selv om det kun er kortvarigt, kan forlade skibet, udgør »ophold uden for Fællesskabet« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 8, stk. 1, litra c), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som affattet ved Rådets direktiv 92/111/EØF af 14. december 1992 om ændring af direktiv 77/388 og om forenklingsforanstaltninger med hensyn til merværdiafgift.

(¹) EUT C 106 af 30.4.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 8. september 2005

i sag C-129/04, Espace Trianon SA, Société wallonne de location-financement SA (Sofibail) mod Office communautaire et régional de la formation professionnelle et de l'emploi (FOREM) (¹)

(Offentlige kontrakter — direktiv 89/665/EØF — klageprocedurer i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter — personer, som skal have adgang til klageprocedurerne — konsortium, der afgiver bud — forbud mod, at et af medlemmerne af et konsortium klager individuelt — begrebet »interesse i at opnå en offentlig indkøbs-, bygge- eller anlægskontrakt«)

(2005/C 271/14)

(Processprog: fransk)

Espace Trianon SA, Société wallonne de location-financement SA (Sofibail) mod Office communautaire et régional de la formation professionnelle et de l'emploi (FOREM), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann (refererende dommer), R. Schintgen, G. Arestis og J. Klučka; generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitssekretær: fuldmægtig K. Sztranc, den 8. september 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Artikel 1 i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende

anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler, skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for, at det ifølge national ret kun er samtlige medlemmer af et konsortium, som ikke er en juridisk person, der i denne egenskab har deltaget i en procedure om tildeling af en offentlig kontrakt, uden at få den nævnte kontrakt tildelt, der kan indgive en klage til prøvelse af beslutningen om tildeling, og ikke kun ét af disse medlemmer individuelt.

2) Det forholder sig på samme måde, hvis samtlige medlemmer af et sådant konsortium har klaget i fællesskab, men ét af dets medlemmers klage afvises.

(¹) EFT C 106 af 30.4.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 8. september 2005

i sag C-278/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2001/88/EF og 2001/93/EF — veterinærpoliti — beskyttelse af svin — manglende gennemførelse)

(2005/C 271/15)

(Processprog: tysk)

I sag C-278/04, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 29. juni 2004, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. Braun og A. Bordes) mod Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtiget: A. Tiemann), har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne M. Ilešič og E. Levits (refererende dommer); generaladvokat: M. Poiares Maduro; justitssekretær: R. Grass, den 8. september 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2001/88/EF af 23. oktober 2001 og Kommissionens direktiv 2001/93/EF af 9. november 2001, som begge ændrer direktiv 91/630/EØF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin, da den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at gennemføre direktiverne i national ret.

2. Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 228 af 11.9.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 8. september 2005

i sag C-288/04, AB mod Finanzamt für den 6., 7. und 15. Bezirk (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Unabhängiger Finanzsenat) (¹)

(Protokol vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter — tjenestemandsvedtægten — ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte — lokalt ansat ved Kommissionens repræsentation i Østrig — beskatningsordning)

(2005/C 271/16)

(Processprog: tysk)

I sag C-288/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Østrig), ved afgørelse af 28. juni 2004, indgået til Domstolen den 6. juli 2004, i sagen AB mod Finanzamt für den 6., 7. und 15. Bezirk, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne K. Lenaerts, K. Schiemann, E. Juhász (refererende dommer) og M. Ilešić; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: R. Grass, den 8. september 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Med henblik på anvendelsen af artikel 13 og 16 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter er en fællesskabsinstitutions afgørelse, hvorved en ansats ansættelsesstatus bestemmes, og hans ansættelsesordning fastsættes, bindende for de nationale administrative og dømmende myndigheder, således at disse

ikke kan foretage en selvstændig kvalificering af det pågældende ansættelsesforhold.

(¹) EUT C 251 af 9.10.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 8. september 2005

i sag C-427/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2001/16/EF — det transeuropæiske jernbanenet — interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog — manglende gennemførelse)

(2005/C 271/17)

(Processprog: græsk)

I sag C-427/04, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 5. oktober 2004, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: W. Wils og G. Zavvos) mod Den Helleniske Republik (befuldmægtiget: N. Dafniou), har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne M. Ilešić og E. Levits (refererende dommer); generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: R. Grass, den 8. september 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/16/EF af 19. marts 2001 om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.

2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 6 af 8.1.2005.

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 8. september 2005

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 8. september 2005

i sag C-448/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2001/40/EF — gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandsstatsborgere — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2005/C 271/18)

(Processprog: fransk)

I sag C-448/04, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 27. oktober 2004, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: C. O'Reilly og A.-M. Rouchaud-Joët) mod Storhertugdømmet Luxembourg (befuldmægtiget: S. Schreiner), har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne J.N. Cunha Rodrigues og M. Ilešič (refererende dommer); generaladvokat: M. Poiares Maduro; justitssekretær: R. Grass, den 8. september 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2001/40/EF af 28. maj 2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandsstatsborgere, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.
- 2) I øvrigt frifindes Storhertugdømmet Luxembourg.
- 3) Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 314 af 18.12.2004.

i sag C-462/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2001/40/EF — gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandsstatsborgere — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2005/C 271/19)

(Processprog: italiensk)

I sag C-462/04, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 29. oktober 2004, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: C. O'Reilly og E. de March) mod Den Italienske Republik (befuldmægtiget: I.M. Braguglia, bistået af avocat A. Cingolo), har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne J.N. Cunha Rodrigues og M. Ilešič (refererende dommer); generaladvokat: M. Poiares Maduro; justitssekretær: R. Grass, den 8. september 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2001/40/EF af 28. maj 2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandsstatsborgere, bortset fra dette direktivs artikel 7, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget alle de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv.
- 2) I øvrigt frifindes Den Italienske Republik.
- 3) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 6 af 8.1.2005.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 14. juli 2005

i sag C-31/05, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2002/19/EF, 2002/20/EF og 2002/21/EF — kommunikationsnet og -tjenester — elektronisk kommunikation — fælles rammebestemmelser — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2005/C 271/20)

(Processprog: fransk)

I sag C-31/05, angående et traktatbrudssøgsmaal i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 28. januar 2005, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: M. Shotter) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. de Bergues og S. Ramet), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden R. Silva de Lapuerta, og dommerne P. Küris (refererende dommer) og G. Arestis; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 14. juli 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet), idet den ikke har truffet alle nødvendige foranstaltninger for at efterkomme disse direktiver.

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 2.4.2005.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 8. september 2005

i sag C-57/05, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2002/46/EF — indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2005/C 271/21)

(Processprog: fransk)

I sag C-57/05, angående et traktatbrudssøgsmaal i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 9. februar 2005, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: J.-P. Keppenne) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. de Bergues, E. Belliard og R. Loosli-Surrans), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Borg Barthet, og dommerne S. von Bahr og A. Ó Caoimh (refererende dommer); generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: R. Grass, den 8. september 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF af 10. juni 2002 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud, idet den ikke har vedtaget alle de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv.

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 2.4.2005.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Fjerde Afdeling)

af 21. juni 2005

i de forenede sager C-483/00, C-485/00 — C488/00, C-492/00 — C-494/00, C-496/00, C-500/00 og C-21/01, Azienda Agricola Nardoni di Benedetto Nardoni mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) og Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning (sag C-483/00), og Azienda Agricola Antonio Tonon mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), med deltagelse af Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning (sag C-485/00), og Azienda Agricola Beniamino Brutti m.fl. mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), med deltagelse af Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning (sag C-486/00), og Cooperativa Nuova Latte Srl mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) og Ministeriet for Landbrug, Fødevarer og Skovbrug (sag C-487/00), og Azienda Agricola Fermo e Gabriele Borini ss mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) og Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning (sag C-488/00), og Giuseppe De Marchi m.fl. mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) og Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning (sag C-492/00), og Ferdinando Pavane m.fl. mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) og Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning (sag C-493/00), og Associazione dei Produttori di Latte delle Terre del Granducato m.fl. mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministeriet for Landbrug, Fødevarer og Skovbrug og Regione Toscana (sag C-494/00), og Associazione Agricola Produttori Castellani Soc. coop. arl m.fl. mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) og Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning (sag C-496/00), og Azienda Agricola Pietro Baita m.fl. mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) og Ministeriet for Landbrug, Fødevarer og Skovbrug (sag C-500/00), og Giorgio Accarini m.fl. mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) og Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning (sag C-21/01) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale amministrativo regionale del Lazio) ⁽¹⁾

(Landbrug — fælles markedsordning — mælk og mejeriprodukter — tillægsafgift på mælk — forordning (EØF) nr. 3950/92 og nr. 536/93 — referencemængder — efterfølgende berigtigelse)

(2005/C 271/22)

(Processprog: italiensk)

en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Italien), ved afgørelse af 6. juli 2000, indgået til Domstolen den 29. december 2000, og for sag C-21/01 den 18. januar 2001, i sagerne Azienda Agricola Nardoni di Benedetto Nardoni mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) og Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning (sag C-483/00), og Azienda Agricola Antonio Tonon mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), med deltagelse af Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning (sag C-485/00), og Azienda Agricola Beniamino Brutti m.fl. mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), med deltagelse af Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning m.fl. (sag C-486/00), og Cooperativa Nuova Latte Srl mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) og Ministeriet for Landbrug, Fødevarer og Skovbrug (sag C-487/00), og Azienda Agricola Fermo e Gabriele Borini ss mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) og Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning (sag C-488/00), og Giuseppe De Marchi m.fl. mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) og Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning (sag C-492/00), og Ferdinando Pavane m.fl. mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) og Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning (sag C-493/00), og Associazione dei Produttori di Latte delle Terre del Granducato m.fl. mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministeriet for Landbrug, Fødevarer og Skovbrug og Regione Toscana (sag C-494/00), og Associazione Agricola Produttori Castellani Soc. coop. arl m.fl. mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) og Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning (sag C-496/00), og Azienda Agricola Pietro Baita m.fl. mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) og Ministeriet for Landbrug, Fødevarer og Skovbrug (sag C-500/00), og Giorgio Accarini m.fl. mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) og Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning (sag C-21/01), har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne N. Colneric (refererende dommer) og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 21. juni 2005 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

Artikel 1 og 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28. december 1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter og artikel 3 og 4 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 536/93 af 9. marts 1993 om gennemførelsesbestemmelser for tillægsafgiften på mælk og mejeriprodukter skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en medlemsstat efter gennemførte kontroller korrigerer de individuelle referencemængder, der er tildelt hver producent, og følgelig efter genuddeling af uudnyttede referencemængder genberegner de skyldige tillægsafgifter efter udløbet af fristen for betaling af disse afgifter for det pågældende mælkeproduktionsår.

⁽¹⁾ EFT C 118 af 21.4.2001.

Sag anlagt den 15. juli 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland

(Sag C-284/05)

(2005/C 271/23)

(Processprog: finsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 15. juli 2005 anlagt sag mod Republikken Finland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved G. Wilms og P. Aalto, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, 9, 10 og 11 i forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89⁽¹⁾ og forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000⁽²⁾, idet den har nægtet at beregne og betale de egne indtægter, som Republikken Finland i forbindelse med import af forsvarsmateriel fra 1998 til 2002 under tilsidesættelse af artikel 26 EF og artikel 20 i EF-toldkodeksen og dermed under tilsidesættelse af toldtariffen hverken har opgjort eller stillet til rådighed for Kommissionen, og idet Republikken Finland har nægtet at betale morarenter for den periode, hvor den ikke har stillet de egne indtægter til rådighed for Kommissionen.

2. Republikken Finland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fællesskabernes egne indtægter består bl.a. af told i henhold til den fælles toldtarif og andre former for told. Kommissionen gør gældende, at medlemsstaterne skulle fastsætte toldens størrelse, så snart de rådede over de nødvendige oplysninger, og at disse indtægter rettidigt skal krediteres kontoen for Fællesskabernes egne indtægter. I henhold til fællesskabsbestemmelserne skal der betales renter af forsinket kreditering. Artikel 296 EF vedrører snævert afgrænsede undtagelsessituationer. Disse undtagelser kan på grund af deres begrænsede karakter ikke fortolkes vidt. En medlemsstat, som ønsker at påberåbe sig disse undtagelser, skal som begrundelse for, at den ikke har opfyldt sine forpligtelser, godtgøre, at dens adfærd ikke overskrider grænserne for de ovennævnte situationer. Forordning (EF) nr. 150/2003 om suspension af told på visse former for forsvarsmateriel⁽³⁾ kan først anvendes efter tidspunktet for dens ikrafttræden og kan ikke gælde med tilbagevirkning før dette tidspunkt.

Republikken Finland bestrider i det hele, at der skulle påhvile den en underretnings- og betalingsforpligtelse samt en forpligtelse til at betale morarenter.

⁽¹⁾ Rådets forordning nr. 1552/89 af 29.5.1989 om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter, EFT L 155 af 15.6.1989, s. 1.

⁽²⁾ Rådets forordning nr. 1150/2000 af 22.5.2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom, om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter, EFT L 130 af 31.5.2000, s. 1.

⁽³⁾ Rådets forordning nr. 150/2003 af 21.1.2003 om suspension af told på visse våben og former for forsvarsmateriel, EFT L 25 af 30.1.2003, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 15. juli 2005 af Rovaniemen hallinto-oikeus i sagen Länsstyrelsen i Norrbottens län mod Lapin liitto

(Sag C-289/05)

(2005/C 271/24)

(Processprog: finsk)

Ved kendelse afsagt den 15. juli 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 19. juli 2005, har Rovaniemen hallinto-oikeus i sagen Länsstyrelsen i Norrbottens län mod Lapin liitto forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af punkt 1.7 i regel nr. 1 i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1685/2000⁽¹⁾ (senere punkt 1.8 i regel nr. 1 i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1145/2003)⁽²⁾.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1685/2000 af 28.7.2000 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 for så vidt angår støtteberettigede udgifter i forbindelse med foranstaltninger medfinansieret af strukturfondene (EFT L 193 af 29.7.2000, s. 39).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1145/2003 af 27.6.2003 om ændring af forordning (EF) nr. 1685/2000 for så vidt angår støttekriterier for medfinansiering fra strukturfondene (EFT L 160 af 28.6.2003, s. 48).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 5. juli 2005 af Finanzgericht Münster i sagen Columbus Container Services B.V.B.A. & Co. mod Finanzamt Bielefeld-Innenstadt

(Sag C-298/05)

(2005/C 271/25)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 5. juli 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 26. juli 2005, har Finanzgericht Münster i sagen Columbus Container Services B.V.B.A. & Co. mod Finanzamt Bielefeld-Innenstadt forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er det i strid med EF-traktatens artikel 52 (efter ændring nu artikel 43 EF) og EF-traktatens artikel 73 B, 73 C og 73 D (nu artikel 56 EF, 57 EF og 58 EF), når det af reglerne i § 20, stk. 2 og 3, i Außensteuergesetz (herefter »AStG«), som affattet ved Missbrauchsbekämpfungsgesetz- und Steuerbereinigungsgesetz af 21. december 1993 (BGBl 1993 I, s. 2310), følger, at indtægter, som har karakter af investeringskapital i et udenlandsk driftssted, der er etableret af et skattesubjekt, som er fuldt national skattepligtig — hvilke indtægter ville være skattepligtige som passive indtægter, såfremt driftsstedet havde været et udenlandsk selskab — i strid med dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Kongeriget Belgien af 11. april 1967 ikke er fritaget fra dobbeltbeskatning ved fritagelse for national beskatning, men ved modregning af den udenlandske udbytteskat?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 13. juli 2005 af Arbitragehof (Belgien) i sagen V.z.v. Advocaten voor de Wereld mod Ministerraad

(Sag C-303/05)

(2005/C 271/26)

(Processprog: nederlandsk)

Ved dom afsagt den 13. juli 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 29. juli 2005, har Arbitragehof (Belgien) i sagen V.z.v. Advocaten voor de Wereld mod Ministerraad forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1) Er Rådet for Den Europæiske Unions rammeafgørelse 2002/584/RIA ⁽¹⁾ af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurene for overgivelse mellem medlemsstaterne forenelig med artikel 34, stk. 2, litra b), i

traktaten om oprettelse af Den Europæiske Union, hvorefter rammeafgørelser kun kan vedtages med henblik på indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser?

2) Er artikel 2, stk. 2, i Rådet for Den Europæiske Unions rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurene for overgivelse mellem medlemsstaterne, for så vidt som den med hensyn til de deri angivne lovovertrædelser ophæver kontrollen af, om der foreligger dobbelt strafbarhed, forenelig med artikel 6, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Union og nærmere bestemt med det ved denne bestemmelse sikrede strafferetlige legalitetsprincip samt med lighedsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling?

⁽¹⁾ EFT L 190, s. 1.

Appel iværksat den 22. august 2005 af Fred Olsen, SA til prøvelse af dom afsagt den 15. juni 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Udvidede Afdeling) i sag T-17/02, Fred Olsen, SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Kongeriget Spanien

(Sag C-320/05 P)

(2005/C 271/27)

(Processprog: Spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 22. august 2005 iværksat appel af Fred Olsen, SA ved abogado R. Marín Correa, og med valgt adresse i Luxembourg, til prøvelse af dom afsagt den 15. juni 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Udvidede Afdeling) i sag T-17/02, Fred Olsen, SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Kongeriget Spanien.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1) Den anfægtede dom ophæves som følge af overtrædelse af appellansens ret til at fremføre de nødvendige beviser til støtte for sin sag.

2) Subsidiært ophæves den anfægtede dom, og der afsiges en ny dom, der annullerer Kommissionens beslutning af 25. juli 2001 ⁽¹⁾ vedrørende statsstøttesag NN 48/2001 som påstået i stævningen fra Fred Olsen SA.

3) I øvrigt træffes enhver anden bestemmelse efter ret og rimelighed, idet der særligt ønskes en stillingtagen til sagens omkostninger i første instans, der bør pålægges Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Anbringender og væsentligste argumenter:

1. For det første gør appellanten gældende, at der er sket en tilsidesættelse af appellantens ret til anvendelse af de relevante bevismidler til støtte for sin sag, der er omfattet af de processuelle rettigheder, der er beskyttet af Menneskerettighedskonventionens artikel 6, samt at der er sket en retlig fejl ved vurderingen af de fremlagte beviser.

Det gøres gældende, at der foreligger en krænkelse af den nævnte ret som følge af afvisningen af fremlæggelsen af diverse væsentlige dokumentbeviser for underbygningen af annullationssøgsmålet, der ifølge de væsentligste præmisser netop ikke blev taget til følge på grund af mangel på godtgørelse og dokumentation for søgsmålsgrundene. På samme måde gøres det gældende, at væsentlige bevismidler for underbygningen af annullationssøgsmålet er blevet gengivet forkert eller ikke er blevet taget i betragtning af Retten.

2. For det andet gøres for det andet gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 253 EF på grund af utilstrækkelig begrundelse af væsentlige dele af den anfægtede beslutning; særligt for så vidt angår det væsentlige spørgsmål, der blev forelagt i klagen, der dannede baggrund for den nævnte beslutning, om mangel på kontraktgrundlag for de udførte betalinger til Trasmediterránea til udligning af omkostninger ved personaleomstrukturering.

3. Appellanten gør som den tredje appelgrund gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 88 EF og artikel 19 i forordning nr. 659/1999. Det anføres i dette anbringende, at de egnede foranstaltninger, der er nævnt i Kommissionens beslutning af 3. december 1977, der blev truffet vedrørende kontrakten mellem Trasmediterránea og Kongeriget Spanien om præstation af ydelser i 1978 vedrørende søforbindelser, bestod i ophævelse af støtteordningen, der var indeholdt i kontrakten, og forhindrede dens forlængelse, for så vidt angår ruterne på De Kanariske Øer.

4. Med den fjerde appelgrund gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 86, stk. 2, EF samt af EF-traktatens artikel 173, idet Retten har overskredet sin kompetence og funktion som organ for juridisk prøvelse, da den afgjorde sagen om juridisk prøvelse og stadfæstede gyldigheden af den anfægtede beslutning. Det gøres ligeledes gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 253 EF.

Retten har således ved at stadfæste lovligheden af bestemte godtgørelser for opfyldelsen af formodede forpligtelser til levering af ydelser vedrørende public service ikke blot underkendt bestemmelsen i artikel 86, stk. 2, EF og retspraksis, der fortolker artiklen (ved ikke at overholde betingelserne, der er indeholdt i de nævnte forskrifter, for at anerkende betalingerne lovlighed), men har derudover overskredet sin kompetence ved at basere afgørelsen på begrundelser eller hensyn, der er forskellige fra de i den anfægtede beslutning fremførte og, når hensyn til anbringenderne og bevisførelsen, har vist sig at være urigtige.

(¹) EFT 2002 C 96, s. 4.

Sag anlagt den 24. august 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige

(Sag C-323/05)

(2005/C 271/28)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 24. august 2005 anlagt sag mod Det Forenede Kongerige af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Antonio Aresu og Nicola Yerrel, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Det Forenede Kongerige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF (¹) af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed, idet det ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Det Forenede Kongerige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelsen af direktivet udløb den 15. januar 2004.

(¹) EFT L 11 af 15.1.2002, s. 4.

Appel iværksat den 26. august 2005 af Industrias Químicas del Vallés S.A. til prøvelse af dom afsagt den 28. juni 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-158/03, Industrias Químicas del Vallés S.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-326/05 P)

(2005/C 271/29)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 26. august 2005 iværksat appel af Industrias Químicas del Vallés S.A. ved abogados C. Fernández Vicién, I Moreno-Tapia Rivas og Sabater Marotias og med valgt adresse i Luxembourg, til prøvelse af dom afsagt den 28. juni 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-158/03, Industrias Químicas del Vallés mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Sagen antages til realitetsbehandling.
2. Rettens dom af 28. juni 2005 ophæves.
3. Den i første instans nedlagte påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2003/308/EF ⁽¹⁾ af 2. maj 2003 om afvisning af at indsætte metalaxyl i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF ⁽²⁾ tages til følge.
4. Subsidiært hjemvises sagen til Retten, for at denne kan træffe fornyet afgørelse.
5. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i sagen for Retten, og i givet fald omkostningerne i sagen om foreløbige forholdsregler.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

1. For det første har Industrias Químicas del Vallés S.A. (IQV) gjort gældende, at Retten i Første Instans har foretaget en urigtig gengivelse af bevismidlerne i sagen ved vurderingen af Kommissionens retlige overvejelser vedrørende spørgsmålet om følgerne af, at den eneste anmelder, som havde fremlagt en fuldstændig aktmappe, trak sig tilbage fra proceduren med hensyn til vurdering af metalaxyl.
2. For det andet har IQV anført, at Retten har anlagt en rigtig retsopfattelse, da den forkastede ét af IQV's anbringender på grundlag af et uddrag af et dokument, som IQV — hvilket Retten også har erkendt — aldrig fik adgang til under den administrative procedure.
3. For det tredje har IQV bebrejdet Retten for at have anlagt en urigtig retsopfattelse, da den i denne sag fejlagtigt har fortolket og anvendt forsigtighedsprincippet og proportionalitetsprincippet, idet den lagde vægt på hensynet til den offentlige sundhed for at begrunde den anfægtede kommissionsbeslutning.
4. For det fjerde har IQV anført, at Retten har anlagt en urigtig retsopfattelse med hensyn til fortolkningen og anvendelsen af de for denne sag relevante retsforskrifter, især bestemmelserne i direktiv 91/414/EØF og forordning nr. 3600/92 om den procedure, som skal anvendes ved vurderingen af en række aktive stoffer i plantebeskyttelsesmidler. IQV har især gjort gældende, at Retten har (i) sammenblandet begreberne »fuldstændig aktmappe« og »supplerende oplysninger«; (ii) fejlagtigt har vurderet, at hver anmelder — når der er flere anmeldere med hensyn til det samme produkt — skal indgive en fuldstændig aktmappe, (iii) fejlagtigt har vurderet den rapporterende medlemsstats rolle i de etaper, der ligger efter udarbejdelsen af vurderingen.
5. For det femte har IQV bebrejdet Retten for at have anlagt en urigtig retsopfattelse, idet den har antaget, at Kommissionen ikke begik en åbenbar skønsfejl ved at afslå at forlænge fristen med henblik på en fortsættelse af proceduren for vurdering af metalaxyl. På dette punkt har Retten ifølge

appellanten taget udgangspunkt i en urigtig forudsætning og anført en begrundelse, som er uforenelig med de af Kommissionen meddelte forlængelser på det berørte område.

6. For det sjette har IQV gjort gældende, at Retten har anvendt en selvmodsigende og afvigende begrundelse for at forkaste IQV's anbringende vedrørende det grundlag, som beslutningen blev truffet på, og som ikke er gengivet i den anfægtede beslutning.
7. Endelig har IQV gjort gældende, at Retten har overtrådt de bestemmelser, der regulerer sagsbehandlingen, idet den — uden at angive begrundelsen herfor i dommen — ikke har taget hensyn til visse uddrag af IQV's skriftlige indlæg i retsmøderapporten.

⁽¹⁾ EUT L 113 af 7.5.2003, s. 8.

⁽²⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. juni 2005 af Bundesfinanzhof i sagen Finanzamt Dinslaken mod Gerold Meindl. Adciteret Christine Meindl-Berger

(Sag C-329/05)

(2005/C 271/30)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 28. juni 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 2. september 2005, har Bundesfinanzhof i sagen Finanzamt Dinslaken mod Gerold Meindl. Adciteret: Christine Meindl-Berger forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er det i strid med artikel 43 i traktaten om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, såfremt der i indkomstskattemæssig henseende nægtes en hjemmehørende skattepligtig sambeskatning med sin ægtefælle, der bor i Østrig, og med hvem samlivet ikke er ophævet, med den begrundelse, at den skattepligtige både har oppebåret mere end 10 % af de samlede indtægter og mere end 24 000 DM, såfremt disse indtægter er skattefrie i henhold til østrigsk ret?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 22. august 2005 af Hovrätten för Övre Norrland i sagen P. Granberg mod Anklagemyndigheden i Haparanda

(Sag C-330/05)

(2005/C 271/31)

(Processprog: svensk)

Ved kendelse afsagt den 22. august 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 6. september 2005, har Hovrätten för Övre Norrland i sagen P. Granberg mod Anklagemyndigheden i Haparanda forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Giver artikel 9, stk. 3, i direktiv 92/12/EØF (herefter »direktivet«) medlemsstaterne mulighed for generelt at undtage fyringsolie fra anvendelsesområdet for direktivets artikel 8, således at en medlemsstat kan foreskrive, at en privatperson, som på egen hånd og til eget brug har købt opvarmningsbrændsel i en anden medlemsstat, hvor olien er overgået til forbrug, og transporteret det til bestemmelsesmedlemsstaten, skal betale punktafgift dér, uanset på hvilken måde opvarmningsbrændslen er blevet transporteret?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende er direktivets artikel 9, stk. 3, da forenelig med de grundlæggende principper i traktaten om fri bevægelighed for varer og med proportionalitetsprincippet, i betragtning af, at formålet med direktivets artikel 9, stk. 3, forekommer at være at få privatpersoner til at afstå fra at transportere mineralolier ved at fastsætte en fravigelse fra princippet om, at når varer anskaffes af privatpersoner til eget brug og transporteres af dem selv skal punktafgift erlægges i den medlemsstat, hvor varerne er anskaffet, og er et sådant formål foreneligt med det af Rådet påberåbte hjemmelsgrundlag for direktivet, eller er direktivets artikel 9, stk. 3, ugyldig?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, er en privatpersons transport af 3000 liter opvarmningsbrændsel ved hjælp af såkaldte IBC-beholdere, som kan være godkendte til erhvervsmæssige transporter af farligt gods, bl.a. væsker, i en varevogns lastrum, en atypisk transportform som omhandlet i direktivets artikel 9, stk. 3?
- 4) Er det foreneligt med direktivets artikel 7, stk. 4, at lovgivningen i en medlemsstat foreskriver en pligt for en privatperson, som på egen hånd og til eget brug har anskaffet opvarmningsbrændsel i en anden medlemsstat, hvor den er overgået til forbrug, og selv har overført olien til bestemmelsesmedlemsstaten ved hjælp af en atypisk transportform

i den forstand, hvori udtrykket anvendes i direktivets artikel 9, stk. 3, til at stille sikkerhed for betaling af punktafgifter samt at medbringe et forenklet ledsagedokument og bevis for sikkerhedsstillelsen for punktafgift ved indførslen?

Appel iværksat den 6. september 2005 af Internationaler Hilfsfonds e.V. til prøvelse af kendelse afsagt den 11. juli 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-294/04 Internationaler Hilfsfonds e.V. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-331/05 P)

(2005/C 271/32)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 6. september 2005 iværksat appel af Internationaler Hilfsfonds e.V. ved Rechtsanwalt Hans Kaltenecker, 5, rue Raffet, F-75016 Paris, til prøvelse af kendelse afsagt den 11. juli 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-294/04, Internationaler Hilfsfonds e.V. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Kendelsen afsagt den 11. juli 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-294/04 (*) ophæves, og sagen hjemvises til Retten i Første Instans, eller Kommissionen dømmes til at betale 54 037,00 EUR til sagsøgeren.
2. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Appellanten har til støtte for sin appel, iværksat til prøvelse af nævnte kendelse afsagt af Retten i Første Instans, gjort gældende, at Retten har vurderet og anvendt procedurereglerne og fællesskabsretten ukorrekt, og at Retten ikke har taget hensyn til Fællesskabets retsinstansers retspraksis:

1. Retten har overset, at der retligt og faktisk er forskel på sagsomkostninger, der er knyttet til en retssag, og omkostninger, der gøres gældende under et søgsmål om skadeserstatning.

2. Retten har ikke givet en retlig holdbar begrundelse for, at den næsten ex officio udelukker advokatombudsmands klagesager for Den Europæiske Ombudsmand fra de omkostninger, der kan gøres gældende under et søgsmål om skadeserstatning. Retten har ikke prøvet den faktiske og retlige begrundelse for, at det var nødvendigt at benytte advokat i den af appellanten indledte klagesag.
3. Retten har foretaget en summarisk behandling af spørgsmålet om årsagssammenhæng mellem Kommissionens retsstridige adfærd og de påberåbte skader og har foretaget en ukorrekt bedømmelse heraf.
4. Retten har begået en retlig fejl ved at henvise til Domstolens retspraksis som begrundelse for sin ukorrekte vurdering af, at man ikke er nødt til at benytte advokat under en ombudsmandssag. Nævnte retspraksis vedrørte et tilfælde, hvor en tjenestemand i Kommissionen skulle dømmes efter tjenestemandets retlige kriterier, og som ikke kan sammenlignes nærmere med det foreliggende tilfælde.

(¹) EUT C 229 af 17.9.2005.

Slettelse af sag C-360/01 (¹)

(2005/C 271/33)

(Processprog: italiensk)

Ved kendelse af 4. april 2005 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-360/01, Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Rådet for Den Europæiske Union, skal slettes af registeret.

(¹) EFT C 331 af 24.11.2001.

Slettelse af sag C-108/04 (¹)

(2005/C 271/34)

(Processprog: spansk)

Ved kendelse af 3. maj 2005 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-108/04, Divina Cortiñas Yáñez mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia), skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 94 af 17.4.2004.

Slettelse af sag C-425/04 (¹)

(2005/C 271/35)

(Processprog: italiensk)

Ved kendelse af 6. juni 2005 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-425/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik, skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 300 af 4.12.2004.

Slettelse af sag C-458/04 (¹)

(2005/C 271/36)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 29. april 2005 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-458/04, Chambre de commerce og d'industrie de Flers-Argentan mod Directeur des services fiscaux de la DIRCOFI Ouest (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif de Caen), skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 19 af 22.1.2005.

RETEN I FØRSTE INSTANS

Meddelelse

(2005/C 271/37)

Den 6. oktober 2005 er Hans Jung, justitssekretær ved Retten i Første Instans, udtrådt af tjenesten, og Emmanuel Coulon, der ved Rettens afgørelse af 5. juli 2005 i henhold til EF-traktatens artikel 224, stk. 4, og Euratom-traktatens artikel 14, stk. 4, samt artikel 20 og artikel 7, stk. 3, i Rettens procesreglement er blevet udnævnt til justitssekretær ved Retten i Første Instans, har aflagt ed og er indsat i embedet for en periode på seks år frem til den 5. oktober 2011.

Sag anlagt den 21. juli 2005 — Republikken Cypern/ Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-300/05)

(2005/C 271/38)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Republikken Cypern [ved: Petros Kliridis]

Sagsøgte: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- annullation af forordning nr. 651/2005 ⁽¹⁾
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved den anfægtede forordning ændres forordning nr. 60/2004 ⁽²⁾ om overgangsforanstaltninger for sukker som følge af de nye staters tiltrædelse. Sagsøgeren nedlægger påstand om annullation af forordningen, først og fremmest under henvisning til, at Kommissionen ikke var kompetent til at udstede den. Nærmere bestemt gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen i henhold til artikel 41 i tiltrædelsesakten af 2003 kan træffe overgangsforanstaltninger, såfremt disse er nødvendige for at lette overgangen fra den ordning, der gjaldt inden de nye staters tiltrædelse til den ordning, der er en følge af anvendelsen af den fælles landbrugspolitik. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen imidlertid ikke påvist, at de foranstaltninger den traf, er nødvendige, hvorfor Kommissionen ikke var kompetent til at udstede dem. Sagsøgeren har desuden anført, at det af samme artikel 41 klart fremgår, at der kun kan træffes foranstaltninger, som er nyttige for de nye medlemsstater.

Ifølge sagsøgeren er de foranstaltninger, der er truffet ved den nye forordning, ikke nyttige for nye medlemsstater, men tværtimod til skade for dem.

Sagsøgeren har herved anført, at der foreligger en begrundelsesmangel, eftersom det ikke af forordningen klart fremgår, hvilke grunde der har ført til dens udstedelse. Sagsøgeren gør herved gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, for så vidt Kommissionen efter sagsøgerens opfattelse ikke har godtgjort, at det overhovedet var nødvendigt at træffe foranstaltninger, samt at Kommissionen under alle omstændigheder havde kunnet træffe andre foranstaltninger for at undgå oprettelsen af overskudslagre i de nye medlemsstater og således have undladt at træffe de foranstaltninger, som indeholdes i den anfægtede forordning. Sagsøgeren anfører desuden, at den anfægtede forordning udgør en tilsidesættelse af princippet om forbuddet mod at udstede love med tilbagevirkende kraft, eftersom forordningen indeholder forpligtelser, som vedrører sukkermængder, som allerede var produceret inden dens ikrafttrædelse.

Sagsøgeren har endelig anført, at Kommissionen har tilsidesat princippet om ligebehandling og princippet om forbud mod forskelsbehandling, eftersom Kommissionen ved den anfægtede forordning indførte en forskelsbehandling mellem de nye og de gamle medlemsstaters virksomheder for så vidt angår følgerne af en tilsvarende eller endog lignende situation.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 651/2005 af 28.4.2005 om ændring af forordning (EF) nr. 60/2004 om overgangsforanstaltninger for sukker som følge af Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse (EUT L 108 af 29.4.2005, s. 3).

⁽²⁾ EUT L 9 af 15.1.2004, s. 8.

Sag anlagt den 2. august 2005 — Philippe Guigard/ Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-301/05)

(2005/C 271/39)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger(e): Philippe Guigard (Paris, Frankrig) [ved: avocat S. Rodrigues, avocat A. Jaume]

Sagsøgt(e): Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens/sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at Det Europæiske Fællesskab ifalder erstatningsansvar uden for kontrakt på grund af Kommissionens culpøse adfærd, som følge af at denne ulovligt har undladt at forny sagsøgerens ansættelseskontrakt.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber dømmes til at betale sagsøgeren erstatning for skade på grund af tabt arbejdsfortjeneste (foreløbig på et beløb på 3 500 000 EUR) og godtgørelse for ikke-økonomisk skade (på et beløb skønsmæssigt fastsat af Retten ud fra rimelighedsbetragtninger)
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den foreliggende sag er anlagt med henblik på at søge erstatning for den skade, som sagsøgeren hævder at have lidt, fordi Kommissionen ulovligt har undladt at forny den ansættelseskontrakt, som han havde indgået med Kommissionen inden for rammerne af et teknisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Nigers regering.

I denne forbindelse bemærkes, at sagsøgeren, der er indskrevet som ekspert på EuropeAid-listen, siden 1992 har været på adskillige tjenesterejser som kontraktansat ved Kommissionen. Den 7. marts 2002 underskrev han en kontrakt med Kommissionen om ansættelse i 12 måneder som teknisk ekspert for Logistik- og Transportministeriet i Niamey. Tjenesterejsen forløb tilfredsstillende. Nævnte ministerium fremsendte i sin egenskab af Den Europæiske Udviklingsfonds (EUF) nationale anvisningsberettigede en anmodning om fornyelse af denne kontrakt.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren for det første gjort gældende, at Lomé-konvention IV er blevet tilsidesat, idet Kommissionen ikke har iagttaget kompetencefordelingen mellem EUF's nationale anvisningsberettigede og delegationschefen. Sidstnævnte kunne ikke modsætte sig fornyelse af kontrakten, for så vidt som konventionens artikel 313, stk. 2, litra k), giver EUF's nationale anvisningsberettigede enekompetence ved ansættelsen af tekniske eksperter, og for så vidt som denne blot er forpligtet til at underrette delegationschefen herom. Desuden har Kommissionen under alle omstændigheder ikke overholdt den obligatoriske frist på 30 dage, der er fastsat i konventionens artikel 314, til at besvare den nationale anvisningsberettigedes anmodning om fornyelse af kontrakten.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at princippet om god forvaltning, omsorgsprincippet og princippet om den berettigede forventning er blevet tilsidesat.

Sag anlagt den 1. august 2005 — Balabanis og Le Dour/ Kommissionen

(Sag T-305/05)

(2005/C 271/40)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøgere: Panagiotis Balabanis (Bruxelles, Belgien) og Olivier Le Dour [Bruxelles, Belgien] [ved: avocats X. Martin M., S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal]

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Annullation af Kommissionens afgørelse om ikke at tage hensyn til sagsøgernes fortjenester i forbindelse med forfremmelsesåret 2004 og af afgørelserne om ikke at forfremme dem til den højere lønklasse inden for deres kategori.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I nærværende sag har sagsøgerne, som blev udnævnt til tjenestemænd på prøve den 16. marts 2002, og som i henhold til den nye affattelse af vedtægtens artikel 45 følgelig har den krævede minimumsanciennitet på to år i lønklassen pr. 16. marts 2004, anfægtet ansættelsesmyndighedens afslag på, at anse dem for forfremmelsesværdige i forfremmelsesåret 2004, og at forfremme dem til den højere lønklasse inden for deres kategori i samme forfremmelsesår.

Sagsøgerne har til støtte for deres påstande anført, at vedtægtens artikel 45 er tilsidesat. I henhold til denne nye bestemmelse skal der nemlig tages hensyn til prøvetiden ved beregningen af minimumsancienniteten i lønklassen.

Sag anlagt den 10. august 2005 — Scippacercola og Terezakis mod Kommissionen

(Sag T-306/05)

(2005/C 271/41)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøgere: Isabella Scippacercola og Ioannis Terezakis (Bruxelles, Belgien) [ved: lawyer A. Krystallidis]

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Annullation af Kommissionens beslutning af 2. maj 2005, modtaget af sagsøgerne den 31. maj 2005, hvorved Kommissionen afviste at indlede en tilbundsående undersøgelse af udgifter og indtægter for AIA SA i forbindelse med ydelser vedrørende passagersikkerhed, passagerterminalanlæg og parkering med henblik på en stillingtagen til, om de afgifter, Athens International Airport SA opkræver, udgør et misbrug af en dominerende stilling;
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne er individuelle brugere af Athens internationale lufthavn i Spata. De har anfægtet Kommissionens endelige beslutning i henhold til artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 773/2004⁽¹⁾ om ikke at indlede en tilbundsående undersøgelse af de angiveligt uforholdsmæssige lufthavnsafgifter, som Athens internationale lufthavn opkræver med hensyn til passagersikkerhed, passagerterminalanlæg og parkeringsydelse.

Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen begik en retlig og åbenbar fejl i forbindelse med vurderingen af sagens faktiske omstændigheder, eftersom den fandt, at sikkerhedskontrol vedrørende passagerer ikke udgør en økonomisk aktivitet i artikel 82 EF's forstand, samt at parkeringsydelse ikke udgør et relevant marked.

Sagsøgerne har desuden gjort gældende, at Kommissionen ikke foretog en egentlig sammenligning af Athens internationale lufthavns udgifter og indtægter i forbindelse med tilvejebringelse af ydelser vedrørende sikkerhed, passagerterminalanlæg og parkering, idet den ikke efterprøvede nøjagtigheden og indholdet af de oplysninger, Athens internationale lufthavn fremkom med.

Sagsøgerne har endvidere gjort gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl, idet den ikke fastslog, (i) at der anvendes forskellige afgiftssatser for passagerterminalanlæg på internationale og nationale flyvninger, og (ii) at afgifter for terminalanlæg og sikkerhed, som bliver opkrævet for ruteflyvninger, ikke bliver opkrævet for charterflyvninger.

Sagsøgerne har endelig gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 253 EF, idet Kommissionen ikke har angivet, hvilke af Athens internationale lufthavns udgifter og indtægter den har lagt til grund for at fastslå, at lufthavnen ikke opkræver uforholdsmæssigt høje priser.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) 773/2004 af 7.4.2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 81 og 82, EUT L 123 af 27.4.2004, s. 18.

Sag anlagt den 12. august 2005 — ASTEC Global Consultancy mod Kommissionen**(Sag T-310/05)**

(2005/C 271/42)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: ASTEC Global Consultancy (Dublin, Irland) [ved: solicitor B. O'Connor og lawyer I. Carreño]

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Kommissionens beslutning af 25. juli 2005 (sag nr. AIDCO/F3/ACH D (2005) 19574) om afvisning af sagsøgerens ansøgning om deltagelse i delaftale 3 af Kommissionens udbudsprocedure EuropeAid//119860/C/SV/multi.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren indgav i sin egenskab af leder af et konsortium den 15. april 2005 ansøgning om deltagelse i delaftale 3 under rammekontrakten i forbindelse med en genåbning af Kommissionens udbudsprocedure EuropeAid//119860/C/SV/multi. Et af de andre medlemmer af konsortiet var Austroconsult Ges.m.b.H.. Dette selskab var ligeledes partner i et andet konsortium, der ansøgte om den samme delaftale. Den 31. maj 2005 trak Austroconsult sig officielt ud af dette andet konsortium.

Ved den anfægtede beslutning afviste Kommissionen at optage sagsøgerens ansøgning på slutlisten med den begrundelse, at ansøgningen ikke opfyldte betingelserne i udbudsbekendtgørelsen, eftersom Austroconsult ligeledes deltog i en anden ansøgning.

Til støtte for påstanden om annullation af den anfægtede beslutning gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har overtrådt væsentlige processuelle regler for offentlige udbud, idet enhver interessekonflikt som følge af Austroconsults deltagelse i to konsortier var løst ved Austroconsults udtræden af det andet konsortium. Sagsøgeren gør i samme forbindelse subsidiært gældende, at Austroconsult ikke kunne anses for en gyldig deltager i det andet konsortium, idet selskabets formelle skrivelse i ansøgningspakken ikke var dateret.

Sagsøgeren gør desuden gældende, at Kommissionen har overtrådt lighedsprincippet samt principperne om god forvaltningsskik og fornøden omhu, eftersom Kommissionen ikke undersøgte Austroconsults udtræden af det andet konsortium, hvis den var i tvivl herom, og ikke underrettede sagsøgeren om sine betænkeligheder. Sagsøgeren har anført, at selskabets udelukkelse uden en nærmere afklaring af disse forhold var uforholdsmæssig og et brud på god forvaltningsskik.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen ved kun at optage seks kandidater på slutlisten og ved at fortsætte udbudsproceduren har overtrådt reglerne i udbudsbekendtgørelsen, hvorefter der krævedes mindst otte kandidater på slutlisten. Sagsøgeren mener endvidere at være blevet diskrimineret, idet reglen om en slutliste med mindst otte kandidater var blevet iagttaget under det oprindelige udbud samt i forbindelse med den første genåbning af udbudsproceduren, hvor selskabet var blevet optaget på listen, i modsætning til den anden genåbning af proceduren, hvorfra sagsøgeren blev udelukket.

Sag anlagt den 9. august 2005 — Rounis/Kommissionen

(Sag T-311/05)

(2005/C 271/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Georgios Rounis (Bruxelles, Belgien) [ved: avocat E. Boigelot]

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Kommissionens afgørelse om afvisning af at overføre en del af sagsøgerens løn, som er bestemt til dækning af udgifterne i forbindelse med hans datters studier i universitetsåret 2003-2004.
- Sagsøgeren tilkendes en erstatning for økonomiske og ikke-økonomiske skade som følge af de forskellige væsentlige fejl, der er begået på forskellige niveauer, hvilket tab efter billighed kan opgøres til i alt 13 582,88 EUR med tillæg af renter 5,25 % indtil betaling sker, hvorved der tages forbehold for en forhøjelse eller nedsættelse af beløbet under sagen.
- Kommissionen tilpligtes under alle omstændigheder til at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som ligeledes var sagsøger i sag T-17/01⁽¹⁾, har bl.a. anfægtet ansættelsesmyndighedens afvisning af at overføre 35 % af hans nettomånedsløn, der er bestemt til at dække de udgifter, som er forbundet med hans datters universitetsstudier.

Sagsøgeren har herved præciseret, at han har godtgjort de reelle udgifter i Det Forenede Kongerige, og at de i førnævnte sag afsagte domme af 16. maj 2002 samt af 30. september 2003 anerkendte hans ret til at foretage en sådan overførsel.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande anført, at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 62 og 67, samt af artikel 17 i vedtægtens bilag VII og i bilag XIII, ligeledes i den affattelse af disse bestemmelser, der følger af den nye vedtægts ikrafttræden pr. 1. maj 2004. Sagsøgeren har ligeledes anført, at der er sket tilsidesættelse af de almindelige retsprincipper, såsom princippet om god forvaltningsskik og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, samt tilsidesættelse af omsorgspligten og af de principper, som pålægger ansættelsesmyndigheden kun at træffe afgørelse på grundlag af relevante grunde, der ikke er behæftet med åbenbart urigtige skøn.

⁽¹⁾ Dom af 16.5.2002 (Sml. Pers. I-A, s. 63; Sml. Pers. II, s. 301) og af 30.9.2003 (Sml. Pers. I-A, s. 221; Sml. Pers. II, s. 1079).

Sag anlagt den 9. august 2005 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod E. Alexiadou

(Sag T-312/05)

(2005/C 271/44)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger(e): Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber [ved: D. Triantafyllou, som befuldmægtiget, dikigoros Dimos Nikopoulos]

Sagsøgt(e): Evfrosini Alexiadou

Sagsøgerens/sagsøgernes påstande

- Sagsøgte tilpligtes at betale Kommissionen et beløb på 26 068,11 EUR, som består af en hovedstol på 23 036,31 EUR og morarenter på 3 031,80 EUR fra 1. marts 2003 til 31. august 2005.
- Sagsøgte tilpligtes at betale Kommissionen 3,31 EUR i rente om dagen indtil den fulde betaling af beløbet.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det Europæiske Fællesskab ved Kommissionen og sagsøgte, som samarbejdspartner, indgik aftale nr. G1ST-CT-2002-50227-PLASMALEATHER vedrørende et særprogram for forskning og teknologisk udvikling i forbindelse med kold plasma-behandling til vandafvisende læder.

Det var i aftalen fastsat, at Kommissionen skulle deltage økonomisk i gennemførelsen af det pågældende projekt med et beløb på maksimalt 8 832 362 EUR. I den forbindelse udbetalte Kommissionen gennem samarbejdskoordinatoren et forskud på 23 036,31 EUR til sagsøgte.

Straks efter modtagelsen af dette beløb meddelte sagsøgte koordinatoren, at sagsøgte ville indstille produktionen af lædervarer og havde besluttet at omlægge virksomheden til anden produktion, at sagsøgte ikke kunne garantere en succesfuld gennemførelse af programmet og derfor fandt det bedst at forlade programmet i begyndelsen af alle aktioner.

På trods af gentagne rykkerskrivelser tilbagebetalte sagsøgte ikke forskuddet, selv om sagsøgte ifølge koordinatoren ikke havde deltaget i forskningsaktioner og følgelig ikke havde brugt forskuddet til dette formål.

Med dette sagsanlæg søger Kommissionen tilbagebetaling af det pågældende beløb med renter.

Sag anlagt den 12. august 2005 — Republikken Cypern/ Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-316/05)

(2005/C 271/45)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Republikken Cypern [ved: Petros Kliridis]

Sagsøgte: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- annullation af forordning nr. 832/2005 ⁽¹⁾
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til de i sag T-300/05 anførte.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 832/2005 af 31.5.2005 om bestemmelse af overskudsmængderne af sukker, isoglukose og fruktose for Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet (EUT L 138 af 1.6.2005, s. 3).

Sag anlagt den 16. august 2005 — Kustom Musical Amplification Inc./KHIM

(Sag T-317/05)

(2005/C 271/46)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger(e): Kustom Musical Amplification Inc. (Cincinnati, USA) [ved: barrister M. Edenborough og solicitor T. Bamford]

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens/sagsøgernes påstande

- Afgørelse nr. 1035/2004-2 truffet af Andet Appellkammer annulleres, eller subsidiært annulleres delvist, således at beskrivelsen af varerne begrænses til »strenginstrumenter, navnlig professionelle, elektriske guitarer« i klasse 15.
- EF-varemærkeansøgning nr. 3 206 372 hjemvises til Harmoniseringskontoret med henblik på at fremme ansøgningen til offentliggørelse.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med nærværende sag, sagen for appellkammeret samt for undersøgeren.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Det tredimensionale varemærke, der består af formen på den såkaldte Beast-guitar for varer i klasse 15 (strenginstrumenter, navnlig guitarer) (EF-varemærkeansøgning nr. 3 206 372).

Den til appellkammeret påklagede afgørelse: Afslag på varemærkeansøgningen.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94.

Sag anlagt den 25. august 2005 — AstraZeneca AB (Södertälje, Sverige) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-321/05)

(2005/C 271/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: AstraZeneca AB (Södertälje, Sverige) og AstraZeneca plc (London, Det Forenede Kongerige) [ved M. Brealey, QC, M. Hoskins, barrister, F. Murphy, solicitor]

Sagsøgte: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens beslutning af 15. juli 2005 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 82 og artikel 54 i EØS-aftalen (sag COMP/A.37.507/F3 — AstraZeneca).
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved den anfægtede beslutning pålagde Kommissionen begge sagsøgere en bøde på 46 000 000 EUR og den første sagsøger blev derudover pålagt en bøde på 14 000 000 EUR for overtrædelse af artikel 82 EF og artikel 54 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde. Kommissionen konstaterede, at sagsøgerne i begyndelsen af 1993 indledte et mønster med bevidst at vildlede patentadvokater, nationale domstole samt patentmyndigheder for at opnå supplerende beskyttelsescertifikater — som de var klar over, at de ikke var berettigede til — for sagsøgernes patentbeskyttede produkt »omeprazole«, som er det aktive stof i sagsøgernes lægemiddel »Losec«. Kommissionen konstaterede også, at sagsøgernes strategi i 1998 og 1999 bestod i på selektiv vis at trække deres »Losec«-kapsler tilbage og erstatte dem med »Losec«-tabletter samt at anmode om, at markedsføringstilladelsen for kapslerne i Danmark, Norge og Sverige blev tilbagekaldt. Det antages i beslutningen, at begge overtrædelser blev begået med den hensigt illoyalt at begrænse konkurrencen fra generiske produkter og fra parallelimporterede varer.

Sagsøgerne anfægter Kommissionens beslutning på adskillige punkter. De har for det første gjort gældende, at Kommissionen fejlagtigt har defineret det relevante marked som alene bestående af syrepumpehæmmere, der anvendes til behandling af mave- og tarmsyrelidelser, og har udelukket producenter af histamin-H2-receptor-antagonister fra det relevante marked. Denne vurdering havde også indflydelse på Kommissionens vurdering vedrørende dominans, da det ifølge sagsøgerne ikke blev vurderet i den bestridte beslutning, om sagsøgerne fortsat ville være i en dominerende stilling, hvis histamin-H2-receptor-antagonister blev anset som en del af det relevante marked.

Sagsøgerne har endvidere både faktisk og retligt anfægtet Kommissionens vurderinger vedrørende overtrædelse. Med hensyn til de påståede vildledende oplysninger om patenterne har sagsøgerne gjort gældende, at sådanne vildledende oplysninger afgivet i forbindelse med ansøgninger om intellektuelle ejendomsrettigheder ikke juridisk kan udgøre misbrug, medmindre og indtil de rettigheder, der er opnået på uærlig vis, kan eller vil blive håndhævet. Sagsøgerne har også gjort gældende, at artikel 82 EF — fortolket korrekt — ikke pålagde dem en forpligtelse til at opretholde en markedsføringstilladelse for et produkt, som de ikke længere markedsførte, alene fordi det ville gøre det nemmere for generiske produkter og parallelimportører at konkurrere med produktet.

Sagsøgerne har også anfægtet Kommissionens vurderinger vedrørende de faktiske omstændigheder i forbindelse med begge overtrædelser. De har gjort gældende, at Kommissionen ikke har fremlagt bevis for, at den har anvendt det rigtige retlige kriterium for det påståede misbrug af intellektuelle ejendomsrettigheder, og at der ikke forelå nogen strategi for på selektiv vis at skifte fra »Losec«-kapsler til tabletter eller på selektiv vis at tilbagekalde markedsføringstilladelser for kapslerne.

Sag anlagt den 25. august 2005 — Eesti Vabariik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-324/05)

(2005/C 271/48)

Processprog: estisk

Parter

Sagsøger: Republikken Estland [ved: Lembit Uibo, regeringens befuldmægtigede]

Sagsøgte: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

Annulation af Kommissionens forordning (EF) nr. 832/2005 (EUT L 138 af 1.6.2005, s. 3)

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 832/2005 af 31. maj 2005 om bestemmelse af overskudsmængderne af sukker, isoglucose og fruktose for Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet (!).

Sagsøgeren har til støtte herfor anført følgende argumenter:

- Tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter ved udstedelsen af forordning (EF) nr. 823/2005: Tilsidesættelse af princippet om det kollegiale ansvar, da det er overdraget medlem af Kommissionen Fischer Boel at fastsætte de mængder sukker, der skal fjernes fra markedet, før forordningens udstedelse.
- Med hensyn til forordningerne til gennemførelse af EF-traktaten strider forordning (EF) nr. 832/2005 mod forordning (EF) nr. 60/2004, som er dens hjemmel, da
 - a) forordning (EF) nr. 832/2005 i strid med artikel 6 i forordning (EF) nr. 60/2004 har medtaget de i private husholdninger oplagrede sukkermængder ved fastsættelsen af overskudsmængderne;
 - b) Kommissionen i strid med artikel 6, stk. 1, litra c) i forordning (EF) nr. 60/2004 ikke har taget hensyn til de særlige omstændigheder, hvorunder lagrene er opbygget i Estland.
- Tilsidesættelse af begrundelsesforpligtelsen i henhold til artikel 253 EF, da der i forordning (EF) nr. 832/2005 mangler en begrundelse for, at det i private husholdninger lagrede sukker er medregnet i overskudsmængderne, og der ikke er taget hensyn til de omstændigheder, hvorunder lagrene er opbygget.
- Tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, da Kommissionen ved udstedelsen af forordning (EF) nr. 832/2005 ikke har taget hensyn til de særlige omstændigheder, hvorunder lagrene er opbygget i Estland, bl.a. ikke Den Europæiske Unions eget bidrag til forøgelsen af sukkerindførslerne.
- Tilsidesættelse af loyalitetsprincippet, da der ikke er truffet foranstaltninger til at forhindre forøgelsen af udførsler fra Den Europæiske Union til Estland, og da modforholdsregler fra Estland er blevet forhindret.
- Tilsidesættelse af forbudet mod forskelsbehandling, da fastsættelsen af sukkeroverskuddene i henhold til forordning (EF) nr. 832/2005 har stillet Estland ringere i forhold til de såkaldte gamle medlemsstater, og da eventuelle foranstaltninger til gennemførelse af forordning (EF) nr. 832/2005 ville medføre en forskelsbehandling af de estiske virksomheder og husholdninger i forhold til de tilsvarende grupper i de gamle medlemsstater eller i forhold til virksomhederne der.
- Tilsidesættelse af virksomhedernes og/eller de private husholdningers ejendomsrettigheder, da eventuelle foranstaltninger til gennemførelse af forordning (EF) nr. 832/2005 ville pålægge disse personer restriktioner, hvilket ikke kan berettiges med legitime formål og ville være et uforholdsmæssigt indgreb i deres rettigheder.

- Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, da forpligtelsen i henhold til forordning (EF) nr. 832/2005 til at fjerne en mængde fra markedet svarende til den i private husholdninger lagrede sukkermængde ikke tjener noget legitimt formål og er et uforholdsmæssigt indgreb i deres rettigheder.

(¹) EUT L 138 af 1.6.2005, s. 3.

Sag anlagt den 8. september 2005 — Kongeriget Spanien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-341/05)

(2005/C 271/49)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien [ved: Abogado del Estado D. Juan Manuel Rodríguez Cárcamo]

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af angivelsen af Ceuta og Melilla i kategori L 01 i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 909/2005 af 16. juni 2005 om fastsættelse af eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med den foreliggende sag anfægtes Kommissionens forordning (EF) nr. 909/2005 af 16. juni 2005 om fastsættelse af eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter (¹), for så vidt som Ceuta og Melilla generelt udelukkes fra de bestemmelsessteder, der kan komme i betragtning med hensyn til eksportrestitution for mælk og mejeriprodukter. Denne udelukkelse tjener det formål at bringe bestemte ulovlige handelsaktiviteter til ophør, der består i at udføre bestemte produkter til de to nævnte områder for at modtage den tilsvarende restitution, hvorefter produkterne efter forarbejdning atter indføres til Fællesskabets område uden betaling af nogen form for told.

Til støtte for sine påstande gør den sagsøgende stat gældende:

- At der er sket en tilsidesættelse af artikel 31, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, idet den anfægtede foranstaltning ikke er begrundet i nogen af de i nævnte artikel nævnte grunde, subsidiært er baseret på omstændigheder, der ikke er beviste.
- At der er sket en tilsidesættelse af forordningens artikel 31, stk. 2, fordi der ikke er blevet taget hensyn til produktets art. Selv hvis det antages, at bekæmpelsen af svig ville kunne begrunde afskaffelse af eksportrestitution for et konkret bestemmelsessted, er der ved vedtagelsen af foranstaltningen alene blevet taget hensyn til bestemmelsesstedet

for eksporten, hvorved man uden forskel har medtaget alle produkter, hvis udførsel til Ceuta og Melilla indebærer ydelse af restitution. Den forskelsbehandling af producenter, som den anfægtede foranstaltning indebærer, udgør ligeledes en tilsidesættelse af denne.

- At der er sket en overtrædelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling.
- At der i nærværende sag foreligger magtfordrejning.

⁽¹⁾ EUT L 154, s. 10.

⁽²⁾ EFT L 160, s. 48.

RETTEEN FOR EU-PERSONALESAGER**Edsaflæggelse — nye dommere ved Retten for EU-personalesager**

(2005/C 271/50)

Efter at I. Boruta, S. Gervasoni, H. Kanninen, H. Kreppel, P. Mahoney, H. Tagaras og S. van Raepenbusch ved Rådets afgørelse af 22. juli 2005 om udnævnelse af dommerne ved Retten for EU-personalesager ⁽¹⁾ den 1. oktober 2005 er blevet udnævnt til dommere ved Retten for EU-personalesager, har de den 5. oktober 2005 aflagt ed for Domstolen.

⁽¹⁾ EUT L 197 af 28.7.2005, s. 28.

Valg af præsidenten for Retten for EU-personalesager

(2005/C 271/51)

I henhold til artikel 3 i Rådets afgørelse af 22. juli 2005 om udnævnelse af dommerne ved Retten for EU-personalesager ⁽¹⁾ og artikel 4, stk. 1, i bilag I til protokollen vedrørende Domstolens statut ⁽²⁾, har dommerne ved Retten for EU-personalesager valgt dommer P. Mahoney til præsident for Retten for EU-personalesager for perioden 6. oktober 2005 — 5. oktober 2008.

⁽¹⁾ EUT L 197 af 28.7.2005, s. 28.

⁽²⁾ EUT L 333 af 9.11.2004, s. 9.

III

(Oplysninger)

(2005/C 271/52)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 257 af 15.10.2005

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 243 af 1.10.2005

EUT C 229 af 17.9.2005

EUT C 217 af 3.9.2005

EUT C 205 af 20.8.2005

EUT C 193 af 6.8.2005

EUT C 182 af 23.7.2005

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
